

NORDISK

BRIDGE

MAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Spill bedre bridge!

HEFTE 2

FEBRUAR 1934

?

Har

De

betalt

**årskontingenten
for 1934**

Postadresse:

NORDISK BRIDGE MAGASIN

A. M. HANCHES FORLAG
RÅDHUSGT. 24 · TLF.: 12181

OSLO

NORDISK

B R I D G E

MAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 2

Februar 1934

5. årg.

UTGITT AV: A. M. HANCHES FORLAG, OSLO

Utkommer 1 gang månedlig, undtatt sommermånedene juni og juli.

Årsabonnement kr. 6,00. Redaksjon og ekspedisjon: A. M. Hanches Forlag,
Rådhusgt. 24, Oslo, tlf. 12181. Redaktør: Isak Nielsen.

MEDARBEIDERE:

Kaptein Johs. Brun, Oslo

O.r.sakfører R. W. Gundersen, Oslo

Kontorsjef J. G. Helmer, Oslo

O.r.sakfører O. Krefting, Oslo

Rektor A. Midsem, Ålesund

Direktør N. M. Nielsen, Oslo

Arkitekt M. Wagle, Oslo

Ivar Andersson, Stockholm

Bj. Brynildsen, Bergen

Norsk **B**ridgeforbund

President:

Rektor A. Midsem, Ålesund

Vicepresident:

Kaptein Johannes Brun, Oslo

Kasserer og sekretær:

Arkitekt Morten Wagle

Forbundets og sekretærens

kontor:

Oskarsgate 37 — Oslo

Forbundets organ:

Nordisk Bridgemagasin, Oslo

Fortegnelse over klubber som er tilsluttet forbundet:

Den private bridgeklubb, Ålesund.

Arendals bridgeklubb.

Bergens bridgeklubb.

Damebridgeklubben, Drammen.

Strømklubben, Drammen.

Haugesunds bridgeklubb.

Ringerikes bridgeklubb, Hønefoss.

Kristiansunds Bridgeklubb.

Lillehammer herreklubb.

Moss Bridgeklubb.

Narvik Bridgeklubb.

Dameklubben B. K. D. F., Oslo.

Bridgeklubben «Astra», Oslo.

Bridgeklubben av 1931, Oslo.

Bridgeklubben Faresonen, Oslo.

Bridgeklubben De fire ess, Oslo.

Den Norske Ingeniørforening, Osloavdelingen.

Forcingklubben, Oslo.

F. F. (Forcing Femina), Oslo.

K. F. B. (Kontorfunksjonærenes forenings bridgeklubb), Oslo.

K. N. S. (Kongelig Norsk Seilforening).

Norske Selskap, Oslo.

Oslo Handelsstands Forening.

Oslo bridgeklubb, Oslo.

Rjukan Bridgeklubb.

Stavanger Bridgeklubb.

Stavanger Klubselskab.

Stenkjær Bridgeklubb.

Svolvær Bridgeklubb.

Tromsø Sjakk- og Bridgeklubb.

Forcingklubben, Trondheim.

Tilsammen ca. 2000 medlemmer.

*

Den av forbundet utarbeidede «Ledelse av bridgeturneringer» er utkommet og fåes ved henvendelse til Norsk Bridgeforbunds kontor, Oscars gate 37, Oslo. Pris kr. 1.50 plus porto.

Lover og etikette.

Turneringer av alle slags — internasjonale, skandinaviske, bykamper og klubbturneringer, blir mer og mer almindelig for hver sesong. I disse kamper gjelder, at enhver deltager følger spilllets lover og dets etikette, både fordi en undlatelse kan straffe sig meget følelig og fordi man plikter å opføre sig slik som de skrevne og uskrevne lover forlanger.

Feltet er så uhyre stort og så mangeartet og grensene ofte så flytende at det mest må overlates til hver enkelts takt. Men de ting som påviselig strider mot regler og etikette bør enhver spiller beflitte sig på å legge bort også til daglig, så får han mindre å passe på i konkurranser, hvor hans udeelte oppmerksomhet regelmessig kreves annetsteds.

Det er uvane — og en ganske unødvendig uvane — å kaste sine stikk i en kaotisk haug

foran sin plass, så ingen hverken kan se rekkefølgen eller antallet. Er disse spillere oppmerksom på at man med loven i hånd *kan forlange stikkene lagt i orden og rekkefølge?* Når man ser denne haugkastningen, bør man gjøre spilleren den tjeneste å si ham lovens krav.

Ennu mer er en hvilkenksom helst kritikk, meningsuttalelse eller avbrytelse (utenfor de av lovene tillatte) under spillet stridende mot spilllets regler. Selv om makker spiller forferdelig — så vent; ti en avbrytelse under spillet er minst like så forferdelig — og den er helt utilgivelig når makker har et vanskelig spill som ditt prat får ødelagt for ham. Det er neppe noe så ufordragelig som den slags snakk. Er man tilskuer gjelder, at man under enhver omstendighet er stum som en fisk.

Hvis man for alvor vil legge merke til dette, så vil man bli

Forlang Teachers Whisky

Originaltappet — Kr. 13,50.

forbauset over i hvilken rent ut sagt uhyggelig grad der syndes av mange spillere. Det skjer på utallige måter og nyansert i det uendelige. Men noe av det verste er dette stadig putrende, doserende smågrin, velvillig og belærende — det kan gå selv den mest hårdhudede på nervene. Like ille er de sterke ord og de store og små skjennerier under spillet. — Det er uforståelig at det tåles i den grad som man av og til kan høre. Det synes som om det er umulig å få innført som almindelig regel den enkle ting

taushet under spillet.

En mengde spillere har endnu den uvane å nappe i en fem, seks av sine egne kort før endelig et kommer på bordet. Når turen kommer til blindemann, farer han nervøst over allesammen, omtrent som om han skulde spille piano eller som berøringen skulde kunne gi en pekepinn for spillet. Det er ytterst irri-

terende for medspillerne og forteller dem kun at spillet er uten plan og spilleren stadig i tvil og vånede.

Man vil gjøre disse spillere en stor tjeneste ved å håndheve lovene der påbyr ham å *spille det første rørte kort hos blindemann*, når det ikke røres for å ordne kortene på bordet.

La oss nu også bli enige om at den der ved spillet begynnelsen trekker høieste kort er første giver og velger sin plass. Hans makker er den der trakk det nesthøieste kort. Det annet makkerpar dannes av de to der trakk de to derpå følgende høieste kort. Essene er alltid høiest. *Alle disse lokale regler, om høiest og lavest, at ess er lavest etc., bør man være ferdig med.* Likeså denne utidige nysgjerrighet, å se på sine kort under givningen — det er i strid med lovens påbud. *Ingen spiller skal røre kortene før siste kort er gitt.*

En uvane er det stadig å forlange meldingene gjentatt — det kan være påkrevet en gang imellem, men blir det vane, er det en meget ubehagelig vane. Er første kort spilt ut, er retten bortfalt — og loven bør benyttes overfor en vanemessig mangel på oppmerksomhet under meldingsforløpet.

PARELIUS
SELTERS

Tlf. centr.b. 17 027

Så kommer vi til blindemann. Den almindeligste lovovtredelse er at han gjør spilleren oppmerksom på hvilken hånd han skal spille fra. *Dette har blindemann ikke rett til.* Overtredelse medfører straff. Blir blindemann direkte spurt, kan han svare og har da rett til å svare. Forøvrig skal blindemann holde sig i ro og *må ikke på noen måte blande sig i spillet.* Han har dog rett til å spørre spilleren om denne har den farve der spilles, hvis spilleren legger en annen farve.

Når et stikk er *lagt ned*, har ingen rett til å se på det bare av den grunn at han ønsker å se de kort stikkene inneholder. Nedlagt er et stikk som er lagt på sin plass og sloppet. Før stikkene er lagt ned, kan enhver av spillerne forlange å få vite hvilket kort hver av de andre har spilt på.

Meldinger utenfor tur eller utilstrekkelige meldinger er en dagligdags foreteelse. Som bekjent er der tildels ganske kraftige straffebestemmelser herfor — men hvor ofte anvendes de? Det samme gjelder, hvor der spilles ut fra gal hånd — men hvor ofte påtales det? Det er lettere å la lovene sove. Er noen så dristig å ville håndheve loven, så møter han en enstem-

Bridgespillere!

K j ø p

ENKEL
METODE
FOR
MELDING
I BRIDGE

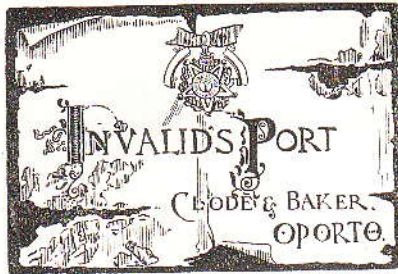
Med tekst, tabeller
og eksempler

Av overlærer
T. Stansberg

Pris kun kr. 0.75
iberegnet porto.

Fåes hos bok-
handlere og
kjosker eller
direkte fra for-
laget.

A. M. Hanches Forlag
Oslo

mig protest; ti få har giddet å lese lovene — og få kjenner dem. Vi ber alle interesserte spillere ved leilighet lese *syvende del i Norsk Bridgeforbunds utgave av de internasjonale lover*.

Og så til slutt *revoke*. Vær forsiktig med den i det daglige spill — og begås revoke, så la den følges av lovens straff; ti i turneringer er der ingen pardon. Det er en stor misforståelse å tro at det er hensynsfullt og taktfullt å være eftergivende med revoke. Tvertom. — Man gjør alle spillere en tjeneste ved å påtale revoke, det må innpren-tes at den medfører visse konsekvenser hvor undskyldelig og hvor betydningsløs den enn er. I mange kretser er dette trengt igjennem, men i ennu flere lar man en revoke passere med en ombytning av kort eller der gjøres ingenting.

Vi har i Norge hundrevis av gode og interesserte spillere. Disse spillere kunde gi den gode

bridge et mektig støt fremover, hvis de selv vilde gjøre sig bekjent med spillets lover og regler og innen sine kretser arbeide for deres overholdelse. Det er så liketil; ti i *Norsk Bridgeforbunds utgave av de internasjonale lover* finner enhver alt hvad lovene og etiketten sier om spillet.

Utmerket spill.

Nedenstående spill har vi motatt fra J. G. H. i Oslo. På Syds plass satt en velkjent Oslo-spiller — hvor mange vilde spilt kortene som han?

Øst—Vest var i faresonen og Nord åpnet som giver med en kløver, Syd sa 2 grand, Vest 3 ruter — og sluttmeldingen blev tre grand. Utspillet var ruter 7.

De fire hender var:

Nord:		
♠	D.10.6.	
♥	E.Kn.5.4.	
♦	6.	
♣	K.D.10.9.4.	
Vest:		Øst:
♠	K.4.3.	♠ 8.7.5.2
♥	K.D.6.	♥ 9.3.2.
♦	K.D.8.7.5.3.	♦ 10.4.2.
♣	6.	♣ E.8.5.
Syd:		
♠	E.Kn.9.	
♥	10.8.7.	
♦	E.Kn.9.	
♣	Kn.7.3.2.	

(Forts. side 8.)

Til våre lesere.

Nordisk Bridge Magasin

er fra nyttår gått over til nytt del av våre abonnenter har anforlag, nemlig A. M. Hanches modet om mer stoff av «almin- Forlag i Oslo. Ekspedisjonens delig natur». Vi imøtekommer adresse blir herefter Rådhus- meget gjerne disse mange lesere gaten 24. I det kommende år og herr o.r.sakfører Otto Kref- vil en større del av stoffet bli ting har lovet oss å ta sig av av mer generell art, oversikter disse ting, hvorved saken er i over spilleregler og meldings- de beste hender. regler etc., idet en meget stor

---

Til abonnentene.

Vil De ha Nordisk Bridge Prisen er for innbinding pr. år- Magasin innbundet i det nye ori- gang kr. 3.50. Betales samtidig ginalbind, så innsend s t r a k s med bestillingen.
Deres komplette årgang for Løsumre fåes og koster kr.
1932 og 1933 til A. M. Hanches 0.75 pr. eksemplar.
Forlag, Rådhusgaten 24, Oslo.

(Forts. fra side 6.)

Syd blev inne med knekten og gikk på kløverne, og Øst blev inne og spilte ruter igjen. Syd holder esset tilbake, men må bruke det da nok en ruter kommer. Så spilles kløverne. På de tre første kaster Vest en spar, en hjerter og en ruter — og på den fjerde kaster Vest ennu en spar i det håp, at Syd skal ta sparfinessen. Men Syd gjennomskuer Vests plan og spiller sparne fra toppen og gjør derved 4 trekk.

Spørsmål og svar.

Tremelding i farve.

(Forts.)

Har mellemsittende motspiller doblet (kravdobling) en melding i farve og melderens makker melder tre i farven, har meldingen noe av samme karakter.

Helt forskjellig fra de foran nevnte meldinger og visende

styrke er tremeldingen i følgende tilfelle.

Der åpnes med en spar og makkeren svarer med tre spar. Dette er en styrkemelding, som åpneren nesten er forpliktet til å svare på. Kun hvis han har et absolutt minimum, er det tillattelig å passe.

Kravmelding på 3 i farve, f. eks. en hjerter, tre kløver eller en hjerter hos Nord, 2 kløver hos Øst og tre spar hos Syd. Har derimot Øst meldt 3 kløver, er tre spar hos Syd ikke noen kravmelding.

En tremelding i farve kan også være kravmelding under andre forhold. La oss anta at Syd åpner med en spar og Nord svarer med to grand. Syd sier så tre kløver og Nord går nu til tre spar. Syd må nu svare. Det ligger i hele meldingsforløpets natur, at en tre sparmelding ikke må bli stående her.

Hvis der åpnes med en spar og neste hånd sier to kløver,

OSLO SPAREBANK

OSLO
=====

som efter to passer overmeldes av åpneren med to spar, som så høines til tre spar av makkeren, så viser denne melding at makkeren nok har noen støtte til sparmeldingen, men at støtten er så svak at der først etter åpnerens gjentakelse av meldingen kan være nogen utsikt til utgangsmelding.

En tremelding kan være en overmelding i motpartens farve og har da denne meldings almindelige karakter. Nord åpner med en hjerter — Øst sier to spar — og Syd sier 3 spar. Syds melding er, som bekjent, en kravmelding.

En tremelding i farve kan også være en avslagsmelding — en melding som sier til makkeren at han skal la meldingen stå — altså passe. Meldingen er en svakhetsmelding og viser en hånd med 7 (eller 6) kort i en farve praktisk talt uten honnørstikkverdi. Åpner Syd med

en grand og Nord svarer med 2 spar, Syd to grand og Nord 3 spar, så er dette en avslagsmelding, en melding som Syd skal passe til.

Vi håper i det foregående å ha fått med de forskjellige former av tremeldinger i farve. Skulde noe være glemt, så er vi takknemlig for å bli gjort oppmerksom på det.

Overveielser

av

Kritikus.

Som Nord i faresonen var det ingen morsom situasjon å sitte med denne hånd

- ♠ E.
- ♥ 9.8.7.
- ♦ K.9.6.4.
- ♣ K.D.10.8.3.

etter at makker som giver hadde meldt 6 hjerter like inn og Vest naturligvis hadde passet.

Spar tid og såler. Bruk trikk og buss!

Halv. Hanssons
Bokbinderi

Nedre Vollgate 5, Oslo

1ste kl. arbeide
Rimelige priser
Hurtig levering

WAGLE^S NYE BOK

BRIDGE 1933

KR. 2.50

Johannes Brun i Aftenposten:

Arkitekt Wagles bridge 1933, meldinger etter forcingsystemet og en del spilleregler, er utkommet i en ny og forøket utgave. Stoffet er oversiktlig og klart ordnet — en udmerket opslags- og lærebok for begynnere og viderekomne som ønsker nøiaktige opplysninger.

Vi arrangerer

KLUBB-REISER

til fast pris.
(Akkord-reiser)

Benytt

Bridge-Klubb-Kassa

som bidrag til reisen.

Forlang reis rute med prisoverslag

Bennett's Reisebureau A/S

Da jeg husket en lignende melding fra Olympiaden i mai måned ifjor, gav jeg mig rikelig med tid for å prøve å tenke situasjonen igjennem. Det var ganske klart, at makker hadde meldt seks fordi han manglet honnørstikk til en åpningsmelding på to i farve. Han har således ikke 4 honnørstikk, altså ikke en absolutt solid hjerterfarve og dertil ruter- og kløveress, ti da vilde en tomelding kommet. Syd har en ekstraordinær fordeling, mest sannsynlig to lange farver, som ikke utelukker, at motparten har et eller endog to ess.

Så langt er slutningen temmelig sikker.

Det neste spørsmål er. Har Syd 12 sikre stikk eller tar han en eller flere chancer — det var jo ingen turnering vi spilte og litt chanceseilas er jo ikke av de forbudte ting.

I siste tilfelle er en pass uomtvistelig det sikreste og det riktige, men hvis ikke vil en storeslem være en temmelig liketil sak — og det vilde være forbistret ergerlig å ikke få meldt den hvis den er der.

Av sine egne kort kan Nord se at slemmen hos makker må være basert på trumfen og en sidefarve. En av disse må være helt solid, d. v. s. ha ess, kon-

ge, dame i toppen. Da ingen av sidefarvene kan være helt solid, må det være trumffarven. Denne kan være så sterk som 10 kort, og neppe kortere enn 7 eller 8. Sidefarven vil da være fra 3 til 6 kort. Denne sidefarve kan ikke være kløver, det viser Nords egne kort — den må være spar eller ruter. Hvis det var spar, vilde Syd prøvet å få høre, om makker hadde esset og selv med mindre honnørstikk enn minimum åpnet på en slik måte, at Nord kunde få vist esset, hvis han hadde det — og med begge de gode farver hadde han heller intet å frykte fra motspillernes mulige innblanding i meldingen. Det er derfor mest sannsynlig at Syds langfarve er ruter. Imidlertid er storeslemmen oplagt, hvadenten det er den ene eller den annen farve, hvis Syd har 12 stikk og ikke har meldt på chancer og håp.

At Syd ikke hadde meldt lilleslem like inn uten å ha en chance til å få den selv om makkeren var temmelig blank, mente Nord å kunne anta etter sitt kjennskap til Syd, og ut herfra gikk han i 7 hjerter.

Da denne melding kom til Vest, doblet han — og Nord var igjen i et dilemma.

Ut fra sine overveielser før, var det temmelig sikkert, at

BRIDGEBORD

Norske Triumf, sammenleggbare og med grønn filt kr. 22.00 og 25.00.
Med askekopper og glassholdere kr. 30.00 og 33.00.

Bridgelamper
kr. 16.00 til 45.00.

Røkesett for bridgebord,
2 hjørnebrett, 4 askeskåler og 1 cigarett holder i solid og elegant utførelse kr. 14.00

Spillkort, trumfvisere, blokker m. m.

INGWALD NIELSEN
Torvg. 4-6, Oslo

motparten hadde et ess — og dette måtte være kløveress. Ved doblingen kunde dette plaseres hos Vest som hadde utspillet. Ved selv å gå i 7 grand kunde utspillet føres over til Øst, som neppe vilde åpne i kløver, så sterke kløver som Nord selv hadde — og med annet utspill var storeslemmen neppe mulig å bete. Hvis Syd skulde ha en kløver, vilde en overgang til grand overveiende sannsynlig gi vunnet spill istedenfor den sikre bet som vilde komme hvis de foran nevnte overveielser var riktige.

Nei — Nord hadde det ikke

godt. Om nu Vests dobling var en bluff for å prøve å lede oss over i en annen melding. Herimot talte den risiko en redobling vilde være for motparten, og Nord kom til det resultat, at Vests dobling var basert på et ess. Går han da over til grand, vil beten uvegerlig være der hvis Øst tross alt skulde være så heldig å åpne med den rette farve. Et ess vil derimot intet bety, hvis Syds lilleslem er helt solid, idet Syd da må være re- nons i den farve. Dessuten har Syd 4 eller 5 honnører i hjerter, og ved å redoble kan 700 til 800 points ekstra vinnes — muligheter på den ene side, som granden neppe vilde gi, og større sikkerhet for å vinne kontrakten på den annen side.

Nord redoblet derfor hjertermeldingen — og gikk en bet, da kløveress kom ut, og de to hender var:

Nord (blindemann):

- ♠ E.
- ♥ 9.8.7.
- ♦ K.9.6.4.
- ♣ K.D.10.8.3.

Vest.

Syd:

- ♠ Ingen.
- ♥ E.K.D.Kn.10.x.x.x.
- ♦ E.D.Kn.x.
- ♣ 7.

Øst.

Syv grand vilde vært vunnet da Øst hadde åpnet med spar- konge.

Spillet forekom i en klubb i Oslo i november ifjor — og vakte en livlig diskusjon. Først og fremst om Nord bør forutsette 12 stikk hos Syd — og dernæst om han ikke bør gå over til grand etter doblingen, da han jo ser, at mer enn et stikk ikke kan tapes.

Så mange dyktige spillere som der er blandt våre abonnenter, vilde vi finne det meget interessant om vi fra en eller flere fikk deres mening om for- anstående. For vår egen del syntes vi det var mistrøstig, at hvad vi selv syntes var ganske gode resonnementer bare skulde føre galt avsted.

Hvordan man vinner en storeslem med bare ett stikk.

Vi har dette ganske sjeldne spill fra en liten by på Sørlandet — en by, som i sin tid var viden kjent for sine skipperhi- storier. At svunne tiders ånd

CHAMPAGNE

POMMERY & GRENO

Reims

og fantasi ennu lever i klubbens haller — nei, dette er et bridge-magasin — altså, spillet var dette.

Å rekke 7 grand på Nords og Syds hender er en ståen til med fulle seil, som er den gamle sjømannsånd verdig.

	Nord:		
	♠	Ingen.	
	♥	E.K.3.	
	♦	8.6.5.3.	
	♣	K.D.9.7.5.4.	
	Vest:	Øst:	
♠	E.K.D.Kn.10.9.	♠	2.
	8.7.6.5.4.3.	♥	D.10.8.7.6.5.2.
♥	Kn.	♦	7.4.
♦	Ingen.	♣	8.3.2.
♣	Ingen.		
	Syd:		
	♠	Ingen.	
	♥	9.4.	
	♦	E.K.D.Kn.10.9.2.	
	♣	E.Kn.10.6.	

Når Vest nu åpner sin sparfarve, må merkelige og eventyrlige krefter være med forat Syd skal vinne sin storeslem. Og disse merkelige krefter viste sig som så ofte før i historien å være en Eva. Vår hjemmelsmann forteller «at en nydelig ung dame kom inn i den forstokkede mannfolkklubb for å følge sin bestefar hjem.» Og ingen fulgte med kortene, ingen la merke til, at ingen fulgte spar — og etter den distraherende begivenhet fortsatte Vest med spar — og atter spar. Men da

tolvte spar kom på bordet stivnet Øst plutselig og blev meget blek — og med synlig stor forbauselse la han sin spar 2. Den hadde forstukket sig så godt bak sin venn og kollega, hjerter 2, at den først kom frem, da Øst mente bare å ha et kort igjen. Og revoke elleve ganger gav Syd syv trekk og en vunnet storeslem skjønt han kun gjorde ett stikk. Man må gi vår hjemmelsmann medhold, når han bemerker at «det var en dyr plasering»; dog synes vi at selv Øst må være fornøiet med aftenen, der utvilsomt gav ham hans livs merkeligste spill.

Når damene kan frembringe slike resultater bare ved å vise sig, så blir det ikke lett å være turneringsspiller når damene for alvor kommer med.

Mellemkort

av *Kritikus*.

Vi har før påpekt, at «honnørstikk» mer og mer ved kortbordene synes å være den akse hvorom alt dreier sig. Honnørstikk er en meget vesentlig fak-

NORDISK BRIDGE MAGASIN

Originalbind

Argangene for 1932 og 1933 fåes kjøpt, innbundet pr. årgang i smukt originalbind for kun kr. 8,75, inklusiv porto og emballage, så langt oplaget rekker. Benytt anledningen og gi beskjed straks til Nordisk Bridge Magasin, adresse: A. M. Hanches Forlag, Rådhusgt. 24, Oslo. Beløpet medsendes ved bestillingen.

tor ved beregningen av en hånd under meldingen — og ved mange meldinger, som åpningsmeldinger, kravmeldinger av alle slags, doblinger og forøvrig i mange tilfelle bør man ikke uten i undtagelsestilfelle fravike de vanlige krav til honnørstikkstyrke. Men man må ikke se sig blind på kravene til honnørstikk men også la andre stikkverdier komme med.

La oss anta at Syd på begge disse hender

Husk

kontingenten
for 1934

I. ♠ E.5.2.	II. ♠ D.Kn.8.
♥ E.6.3.	♥ E.D.10.
♦ E.7.4.3.	♦ D.Kn.10.7.
♣ K.7.4.	♣ D.10.9.

har åpnet med en grand, som Nord høiner til to grand. — I første tilfelle har åpneren omkring et honnørstikk mer enn åpningsmeldingen forlanger, og vil regelmessig gå i tre grand. I annet tilfelle har han intet særlig plus i honnørstikk — og den forsiktige, systembundne spiller vil passe. Men i de fleste tilfelle vil sikkert den motsatte sluttmelding gi det beste resultat — en pass på to grand med hånd I og en høining til tre grand med hånd II. I hånd II gir de mange

mellemkort, håndens tetthet, en de manglende honnørstikk fullt ekvivalerende spillestyrke — i hånd I er den fullstendige mangel på disse verdier sammen med fordelingen en svakhet, som ikke opveies av plusset i honnørstikk.

Enhver mere øvet spiller legger uten nærmere ettertanke betydelig mer vekt på en farve som E.K.10.9. eller E.D.10.9. enn på E.K.4.2. eller E.D.6.3. eller D.10.9.8. sammenlignet med D.6.4.2. Honnørstikkverdien er den samme, men spilleverdien er meget forskjellig. At mellemkortene i grandspill har sin store verdi er innlysende og behøver forsåvidt ingen påvisning, men selv om dette innsees, er der allikevel mange der føler sig bundet av kravene til honnørstikk, ofte av frykt for kritikk fra en kanskje like honnørstikkbundet makker.

Men også i trumfspill gjør mellemkortene sig gjeldende. Vi har før i flere artikler her i magasinet vist de små korts betydning ved ekstraordinære fordelinger, men det er noget helt annet. Her blir det spørsmål om mellemkortenes betydning ved mer almindelige fordelinger.

La oss anta, at Syd har åpnet med en hjerter og Nord støtter ham i farven. Om Nord har

D.10.9. eller D.5.2. i hjerter, vil kunne være avgjørende for tapt eller vunnet spill. Har Syd åpnet på en femkortfarve uten kongen, f. eks.

I. E.Kn.6.4.3.

og de uteværende trumfer sitter delt 3—2 med kongen bak esset, vil et stikk tapes, hvad enten Nord har D.10.9. eller D.5.2.; men sitter kongen fjerde hos en av motspillerne, likegyldig om foran eller bak esset, så vil motparten med D.5.2. hos blindemann gjøre to trumfstikk, men hvis blindemann har D.10.9., kun ett, hvis kongen sitter etter esset, og intet hvis den sitter foran. I en mangfoldighet av trumfspill vil det samme gjøre sig gjeldende på forskjellig vis. I det anførte eksempel vil blindemann således med D.10.9. ha to innkomstkort i trumf, med D.5.2. kanskje intet.

Og på samme måte er mellemkortene i sidefarvene soldater, man ikke skal forakte. Sett at blindemann har 10.9.7.6. i en farve og spilleren selv ess.kn. 8. Hvis konge eller dame eller begge sitter foran esset, gir farven tre stikk, det almindeligste

NORA SELTERS

Telefon centralbord 27010

tilfelle sitter begge etter to stikk, — men gir vi blindemann 9.7.6.3. og spilleren Ess.Kn.2., vil det være vanskelig uten med like fordeling hos motparten å gjøre mer enn et stikk i farven. Blindemanns 10.9. og spillerens 8 vil kunne gi like meget som to ess hos blindemann. Man må naturligvis ikke overse, at der er en vesensforskjell på to ess og en slik kombinasjon — det anføres kun til belysning av mellemkortenes verdi.

Burde man ikke snart komme derhen, at den megen tale om honnørstikk dempes noget — og at andre spilleverdier også ansees verd å nevne.

Herr redaktør!

Hr. Per Vogt har slått inn på den vanlige linje å skulle kjekke sig på Culbertsons bekostning. Mange slike forsøk har sett dagens lys. De fleste skribenter må sies å ha vært meget uheldige; hr. P. V. ikke minst. At Culbertson's amerikanske reklame kan smake oss ille, er riktig nok; men utenom den tør det bli vanskelig for oss amatører å finne noen brukbar knagg til hatten; dertil er Culbertsons stab for stor og veltrenet.

5. H.-meldingen som P. V. har fått i vrangstrupen er da logisk nok og den påfølgende pass likeså. Problemet blev som det nok vil huskes gitt i «Bridge World» under «Problems» for et par år siden, og jeg gjetter på at vi norske lødere som dengang var med, fant det å være et av de letteste blandt mange vanskelige. Selvsagt er 5 H. momepinvitt, men ikke alle invitter skal mottas! Og denne skal åpenbart passes ved med bare 1 ess. Er der noe å innvende mot meldingen 5 H., må det være at den viser frem kort, så Portlandklubben hadde vel kjent for rett at motspillerne kunde forlange nye kort. Syd må ha en gående hjerter og ingen Ess ved siden av, ellers hadde jo meldingen vært 3. H. Syd garanterer 9 stikk (som alle må være i hjerter). Men hr. P. V.! Er det riktig som anført at reonnementet første gang blev brukt ved kortbordet: en match, så la oss innrømme at både de 5 H. og den følgende pass er briljante meldinger som viser både Culbertsons og Lightners «master mind».

Moss 1. desember 1933.

A. Lac. Torvesson.

„The greatest pass in the history of Bridge“.

I novemhernummeret skriver Per Vogt en artikkel under tittelen «Halvguden på viddene». Da det kan være enkelte ting å bemerke til hans artikkel, skal jeg i all beskjedenhet tillate mig å komme med en del bemerkninger.

Saken gjelder et eksempel som er inntatt i den nye «Blue Book», 1933 og som heter: «The greatest pass in the history of Bridge», hvor kortene var følgende:

Nord:

- ♠ E.K.D.Kn.5.2.
- ♥ Kn.
- ♦ K.D.2.
- ♣ K.Kn.10.

Syd:

- ♠ 6.3.
- ♥ E.K.D.10.8.7.6.5.4
- ♦ 7.
- ♣ 6.

Alle i faresonen. 0—0.

Nord, Theodore Lightner, gav og meldte 1 spar, Øst pass, og Syd, Culbertson, meldte 5 hjerter. Per Vogt mener her at 4

hjerter er den logiske melding. Dette kan vel ha sin riktighet, men det sees av Syds kort at har makker to ess, vil en mompmelding ha store chancer for å gå, likesom Nord sannsynligvis vil betrakte en firemelding som et slags advarsel. M. a. o. er fem-meldingen en direkte mompopfordring som forutsetter at makker forstår hvad meldingen innebærer.

Vi skal nu gå over til mr. Lightners side og se litt på hans kort, og hvordan han oppfattet makkers melding. Det var opplagt at makker måtte ha gode kort, siden han i sin første melding kunde komme med en direkte mompopfordring. Hans hjerter måtte være lang og solid helt fra toppen, og fordelingen måtte være god. Men hvorfor hadde han ikke kommet med en avslags — kravmelding? 3 honnørstikk hadde jo vært nok, med hans fordeling.

Han hadde sikkert ess, k. i hjerter, og kunde derfor ikke ha hverken ruteress eller kløveress. Disse to ess måtte sitte hos motparten, og en momp var dødfødt, sannsynligvis.

trykker
pent og billig!

HELLSTRØM & NORDAHL
BOKTRYKKERIAS · OSLO
WELHAVENSGT. 9 · TELEFON 61020

Dette var nok mr. Lightners resonnment, hvorefter han avgav «The greatest pass in the history of Bridge».

En annen sak er det at det kommer an på utspillet om Syd skal greie 5, 6 eller 7 trekk. Summa summarum forekommer det mig at hverken Syds femmelding eller Nords pass er så helt borte i veggene ulogiske, og jeg tror nok Per Vogt bør forsøke å finne et bedre bevis for mr. Culbertsons «stormannsgalskap».

Olav E. Schønborg.

Spilletime.

Vi er anmodet fra mange av magasinet's abonnenter om å la en del av artiklene ha et mer «populært» anstrøk. Mange uttrykker det på den måte, at de ber om stoff for «almindelige spillere», andre igjen synes det er så «altfor vanskelig». En sier, at han kan så altfor lite til å kunne følge med og at han vet mange andre, som er i samme stilling.

Vi skal så gjerne prøve å imøtekomme disse ønsker. Imidlertid kan vi ikke yde spaltrum til de almindelige spillere og

En elegant present for en herre er en i original kartong pakket karafel

Glenfinnan Whisky

(Fåes i Vinmonopolet for kr. 14,00)

N.B. Ansees av skjønnere som verdens beste whisky.

på de ting, som enhver kan finne i de mange og fortrinlige lærebøker som finnes på norsk. (Annensteds i magasinet gis en fortegnelse over bridgelitteratur.) Men vi skal prøve på ved å ta eksempler fra dagens bridge, å gi denne, som det synes, store del av våre lesere, hvad de ber om, — og skulde det være annet de vil ha enn det vi gir, så må de si fra igjen.

*

Vi begynner da med en spilletime.

Vårt første spill er fra et privat parti i Oslo i forrige måned. Det er en storeslem — og har som høie spill vanligvis har et mer klart point enn små spill. Det er derfor vi har valgt det.

Vest hadde åpnet med en spar, blev støttet til to av sin makker, men Syd havnet i 7 hjerter, doblet av Vest.

Sparess blev spilt ut og Syd hadde disse to hender å operere med.

Nord (blindemann):

- ♠ D.Kn.10.
- ♥ E.9.
- ♦ K.D.7.5.4.
- ♣ Kn.10.2.

Vest:

Syd:

- ♠ Renons.
- ♥ K.D.Kn.10.6.5.4.
- ♦ E.8.3.
- ♣ E.K.3.

Øst:

Så legger vi kortene op — det blir da så meget lettere, hvis man ikke er særlig trenet i å spille «fra bladet».

Nu kan vi fortelle, at Syd vant sin storeslem, hvad ingen av de fem spillere, som senere har spilt de samme kortene, gjorde. De forskjellige måter, som blev forsøkt for å få kontrakten hjem, og de forskjellige spilleres kommentarer gav i hvert enkelt tilfelle et godt bilde av spillerens dyktighet.

Alle på Syds plass tok spares med trumf og spilte hjerterkonger — og nu viste det sig, at Vest hadde alle de fire uteværende trumfer. Men efter annet stikk gikk Syd de forskjellige veier.

To spillere gikk øieblikkelig på kløverfinessen og kunde straks slå fast, at kløverdamen satt hos Vest — og at beten var et faktum. Det var jo også å vente, da Vest må antas å ha

2½ honnørstikk og med ess, konge i spar er det nesten sikkert, at kløverdamen er på Vests hånd. De to spillere, som for øvrig gjorde hvad hopetall av spillere vilde gjort, kan vi dessverre ikke karakterisere som gode spillere.

En spiller tok i tredje stikk ruteress, men også han kunde straks konstatere en bet, da Vest var renons og trumfet esset.

En annen var litt forsiktigere, idet han først trumfet ut og gikk så på ruterne i det håp, at de skulde gå — et forgjengelig håp, som vi vet.

Den femte spiller prøvet om sparkonge satt hos Øst — hvad den naturligvis ikke gjorde — og beten kom også her prompte.

Ved samtlige fem bord blev kortene lagt op igjen og Syd fikk den opreisning ved alle fem, at beten var uundgåelig. Sluttmeldingen blev gjennomgående også kritisert — et standpunkt for melding og spill, som vi skulde tro vilde få tilslutning fra ni tiendeler av alle kortbord, som møter et slikt spill.

Men allikevel hadde den opprinnelige Syd rett, da han hevdet, at spillet var «oplagt» efter annet stikk.

Delaforce Royal Palace Port

(i Vinmonopolet for kr. 5,00)
er den beste portvin til prisen

?

Vest har jo spares og konge. Han har vist 4 hjerter — og hvis han nu også har 5 ruter, så må Øst oprinnelig ha 6 spar og 7 kløver. Øst vilde da ha meldt kløver — og dessuten vilde han gått i 7 spar, da han i verste fall kun kunde gå to beter. En slik fordeling er ikke til stede. Det er overveiende sannsynlig, at Vest har mer enn 4 spar, da han selv med ruterknekt og kløverdame har en temmelig mager åpning med bare 4 spar. Men da Øst ikke melder av kløver, til tross for at han må ha en meget god sparfarve, siden han støtter sparmeldingen, så kan han ikke ha noen ekstraordinær lang kløver, men hans høining av sparmeldingen beror på en singleton eller renons — hvad Syd etter annet stikk allerede har bragt på det rene ved Østs hjerterrenons. Men da vil enten ruterne gå eller ruterstopperen vil være hos Øst, idet Syds renons i spar, Østs renons i hjerter,

peker på at også Vest må være meget svak i en farve — og denne farve må være ruter.

Men hvad skal nu alt dette tjene til — kommer man nærmere til å vinne kontrakten ved alle disse betenkeligheter? Det blir et spørsmål, som ikke kan besvares i første runde.

Det som disse overveielser imidlertid slår fast, er, at

Kløverfinessen må ikke prøves. Ruterfarven må ikke røres før der er trumfet ut — og farven vil antagelig ikke gå — det er urimelig å vente, at motpartens rutere sitter 3 — 2.

At sparkonge sitter hos Vest, at ruterstopperen sitter hos Øst.

Kan så Syd vinne kontrakten? Ja — Syd har under disse forutsetninger den klareste squeeze-situasjon. Han kan gjøre 7 trumfstikk og tre ruterstikk og etter tiende stikk være inne på bordet med disse kort.

♠ D.

♦ 7.

♣ Kn.

og på egen hånd har han

♠ E.K.3.

Vest har spares — Øst har ruterknekt — og begge kan bare ha to kløver.

Kløvertø.

Sandy Fraser

Scotch whisky

MERE KULTIVERT derfor mildere
i smak, men UBETINGET sterkere
Derfor bare trefjerdeparter av det
vanlige

Kr. 14.— pr. flaske i Vinmonopolets utsalg.

Gautier Frères

Cognac

Etablert 1755

Den eneste originale Gautier cognac

Mild, fyldig og myk

Kr. 15.— pr. flaske i Vinmonopolets utsalg.

DOMINO

SHERRY AMONTILLADO

ER

Prototypen for den edle
drue fra Andalusien
Den vinner dag efter dag

Kr. 5.— pr. flaske i Vinmonopolets utsalg.

NEDSATT PRIS!!

Skaal,

Kamerater!

VED SMUTTAN OG LILLE MANASSE

„Skaal, Kamerater!” burde finnes i ethvert hjem. Boken anbefales på det beste. „Tonekunst”

„Jeg er sikker på at denne samling vil få en likeså rivende avsetning som sin forgjenger. Den er preget av den samme lyse og sunde livsglede, det samme ønske om å forhøie og forskjønne „bordets gleder” med sang.”

Ulrik Mørk i „Nationen”.

Pris kr. 1.50

A. M. HANCHES FORLAG, OSLO